

Cees van Reemst en Herman Wieringa starten samen bij de eerste Groninger stadsmarathon. Van beide een verslag.

De eerste Groninger stadsmarathon 27 augustus 2006.

Een jaar geleden kreeg ik bericht dat er in Groningen een marathon gehouden zou worden. Ik heb daar mijn studententijd doorgebracht en heb er al met al 10 jaar gewoond.

Daar moet ik bij zijn!!

Vorige week was het zover. Dit keer een tent geleend van mijn zoon, en tentje opgeslagen in het Stadspark. Weliswaar opklapbed, koffiezetapparaat en waterkoker mee, want het gepruts met een gastoestelletje en slecht slapen op een lawaaiig luchtbed wil ik niet meer.

Het parcours lijkt veelbelovend mooi, is achtvormig met de kruising in de binnenstad. Groningen is een drukke gezellige stad. De start is in het zuiden, gaat naar buitengebied, met statige villa's, naar Haren (het parkoers van de Groningse 4 Mijl in tegenovergestelde richting), langs een slingerend kanaal, het Hoornse Diep, en weer terug. De eerste ronde is gelijk aan de halve marathon, die tegelijk van start gaat.

De start is om half tien 's ochtends. Wel vroeg, maar goed, stel dat het een hete dag zou worden, dan ben je op tijd weer binnen. Alleen de regel, 3 uur van te voren goed eten (half zeven dus), vind ik te vroeg. Een uurtje later dan maar. Kieken wat het wordt. Of de maag zal opspelen.

Bijzonder is dat ik samen met Herman Wieringa 10 minuten voor de start het startvak inloop, wij vlak achter de startstreep staan, en na het startschot passeren wij na 10 sec de startstreep, Dat is wel anders dan met de marathon van Rotterdam waar pas na 6 minuten de passage is..

Er is veel publiek langs de weg, dat iedereen enthousiast aanmoedigt.

Na paar minuten worden wij ingehaald door Annelies Goedhart zij loopt de halve marathon. Voorbij Haren kom ik wat meer op looptemperatuur, gaat het makkelijker. Langs het Hoornse Diep loop ik terug, kom weer in de binnenstad. Richting de Grote Markt gaat de halve marathon linksaf naar de finish. De hele loopt langs de Olle Grieze, de Martinitoren, 85 meter hoog, aan de Grote Markt en door naar het Academisch Ziekenhuis. Op deze anders drukke straat heb ik nog nooit gelopen. Vandaag kan het!!

De tweede lus van de acht begint. Naar het buitengebied in het noorden, het van Starckenborgh kanaal oversteken en langs een nieuw groot sportcomplex.

Bij 26 km wordt het lopen al zwaarder. Een eind verder kom ik de echte Groningse elementen tegen. Lange rechte kale vlakke stukken weg, tegen de wind in. Dat hoort er ook bij. Vervolgens weer terug naar de stad. Ook langs de studentenflat waar ik 3 jaar gewoond heb. Nog steeds dezelfde saaie grauwe groene gordijnen, als 35 jaar geleden Tijdloos.

Intussen beginnen de benen al zwaar te worden. Een onregelmatige klinkerweg heuvel op naar het Noorderplantsoen, in de stad zelf, brug over bocht om. Daarna nog enkel kleine straatjes in de binnenstad. Tot 37 km stonden er duidelijke KM borden langs de weg, waar blijft die van 39 nu? Zou ik die van 40 al gehad hebben? De vermoeidheid wordt erger, op karakter dan maar door lopen. De laatste bocht? Nee, verdorie, nog één. Daar komt de Vismarkt, hier zal de finish zijn.

Nog 200 meter, 03.39 15, zal het nog lukken onder de 40 minuten blijven? Ik pers alles eruit, maar geef 20 sec voor de finish op, omdat ik zie dat ik dat toch niet haal. Met 03.uur 40 min en 08 sec loop ik door de finish. Na afloop spieren fors stijf en geen douches (was bekend). Vervelend als je nog ver moet rijden.

Op het moment dat ik mij omkleed, barst er een fikse regenbui los. De hemelwaterafvoer van de feesttent geeft een forse straal water en doet dienst als douche. Het regenwater is niet koud gelukkig. Lekker. Even later komt Herman binnen, 04.18.10 uur. Hij vertelt geblesseerd geweest te zijn, was bijna uitgestapt, tijdens het wachten op vervoer verbeterde zijn conditie en heeft hij de M. toch uitgelopen. Annelies bleek de halve gelopen te hebben in 01.53.39.

Al met al vind ik deze marathon fraai, gezellig, rustig, niet zo hectisch als in Rotterdam. Echt nuchter Gronings. Er is ook een halve marathon bij. Een evenement geschikt voor meerdere lopers, een aanrader dus om volgend jaar mee te doen.

Glanerbrug, 01-09-2006
Cees van Reemst

De 1^e (?) stadsmarathon van Groningen.

Op zondag 27 augustus deden Cees van Reemst en ik (Herman Wieringa) mee aan de eerste stadsmarathon van Groningen. Althans dat dachten we. Bijna honderd jaar geleden werden er namelijk in een tijdsbestek van twee jaar in en rond Groningen maar liefst vier marathons gelopen, zo verhaalt het Dagblad van het Noorden. De eerste stadsmarathon van Groningen was op 24 oktober 1915. Enschede dus niet de oudste marathon van Nederland?

Die eerste marathon werd gewonnen door de legendarische Luurt Huizenga, de Groningense Zatopek. Deze slagtersknecht uit Groningen liep een tijd van 2.32.40. Een voor die tijd onwaarschijnlijk snelle tijd. Ter vergelijking, de winnaar van de Olympische marathon van 1912 in Oslo deed er 4 minuten langer over. Tijdens die marathon in Groningen verbeterde Huizenga niet alleen het Nederlands record op de marathon, maar ook de records op de 3, 5, 7 en 10 kilometer, plus het uurrecord! En dat terwijl de omstandigheden verre van ideaal waren. Er stond veel wind, het was nevelig en de weg was glibberig en lag bezaaid met eikels. De records werden overigens niet erkend, omdat er geen officiële tijdwaarnemers aanwezig waren.

Hardloper Huizenga, zoals hij al gauw werd genoemd, baarde opzien door bij wijze van training bestellingen hardlopend achter de slagterskar rond te brengen, zelfs als de bestemming Haren of Bedum was. In 1917 kwam even abrupt als zij begonnen was een eind aan de carrière van Huizenga. Hij werd geschorst voor drie maanden wegens vermeend professionalisme en gaf er vervolgens de brui aan. Huizenga overleed in 1973, tachtig jaar oud.

Bijna 100 jaar later probeerden Cees en ik in de voetsporen van Huizenga te treden. De start was in het centrum van Groningen. De eerste 5 km in zuidelijke richting op weg naar Haren liepen Cees en ik samen op, waarbij Cees voortdurend het publiek aanmoedigde in plaats van andersom. Daarna verloor ik Cees uit het zicht. De volgende 5 km liep ik langs de boorden van het Paterswoldse meer samen met Annelies Goedhart, die de halve marathon liep en deze beëindigde in een tijd van 1.53. In het sfeervolle centrum van Groningen splitsen hele en halve zich onder de luide klanken van trommelaars. De hele marathonlopers gingen nu naar de noordelijke stadswijken.

Op de halve marathon kwam ik door in 1.52, goed voor de geplande eindtijd van ongeveer 3.45. Cees was toen al vier minuten eerder de halve eindstreep gepasseerd. Voor mij begon daarna de ellende. Hevige kramp in de kuit noopte mij te stoppen. Later bleek dat de knieband de boosdoener was. Deze belemmerde de bloedtoevoer naar de kuit. Bij het 30 km wilde ik uitstappen. Na een kwartier wachten was er nog geen vervoer en besloot ik, ondanks protesten van de organisatie, het maar weer te proberen. Al sukkelend met elke 2 km even wandelen bereikte ik toch de eindstreep, de laatste kilometers in een hevige stortbui, in een tijd van 4.18. Cees was toen al lang gefinished in de goede tijd van 3.40. Van de stortbui maakte Cees gebruik door zich in de open lucht te douchen.

De marathon van Groningen is beslist een aanrader, hoewel de datum misschien wat ongelukkig is. Het is afwisselend en gezellig parcours met veel publiek langs de kant. De laatste drie kilometer kronkelen zich door smalle straatjes van de binnenstad met als extra attractie de rosse buurt op ongeveer 41 km. Maar daar hebben de meeste marathonlopers dan geen kracht meer voor. Leuk was ook de voornaam van de deelnemers in grote letters op het startnummer. Ik heb mijn naam onderweg wel zeker 100 keer horen noemen. Een tip voor Enschede?

Herman Wieringa